

Μικρός, στο «Ελληνόπουλο» ή στην «Διάπλαση των παιδων», διάβαζα ένα μυθιστόρημα σε συνέχειες, με τίτλο «Τα παιδιά της οδού Πατησίων». Μεγαλώνοντας, έμαθα ότι ήταν διασκευή του γαλλικού «La guerre des boutons» (Ο πόλεμος των κουμπιών). Δυσεξήγητα, αυτή η ιστορία τριγυρνά στο μυαλό μου, τις τελευταίες μέρες, καθώς έχει ανάψει η για μένα «τάχα μου» απορία με τα παιδιά των βορείων προαστίων που «πήραν τα όπλα». Με εκ προοιμίου καταδίκη και των ίδιων των παιδιών και των γονιών τους. Φυσικά, υπάρχουν και στο protagon απόψεις που εξηγούν τα πώς και τα γιατί αλλά χάνονται μέσα στον ορυμαγδό των «καθώς πρέπει» σχολιαστών. Παραθέτω δυο από αυτές που ξετρύπωσα κάτω από το κείμενο του Γ. Καρελιά με τίτλο «Τι(ς) φταίει»:

« 18. Ο/Η **Αναδημοσιεύω επειδή ρωτάτε:** έγραψε:

Επειδή

- παραβιάζεται συστηματικά το Σύνταγμα,
 - τα κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση συνολικά συγκεντρώνουν μόνο το 29,81% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων βάσει ενός αισχρού εκλογικού νόμου που το ίδιο το πολιτικό σινάφι νομιμοποίησε,
 - οι κυβερνώντες είναι ανεξέλεγκτοι και δεν λογοδοτούν σε κανέναν εκτός σιναφιού για τις πράξεις τους,
 - δεν υπάρχει νόμιμος και ειρηνικός τρόπος αντίδρασης στις αποφάσεις τους που είναι κι η γενεσιουργός αιτία κάθε άλλου είδους βίας υπό το φυσικό σχήμα δράση - αντίδραση. Η βία θα συνεχίσει να κλιμακώνεται απ' όλες τις μεριές όσο δεν λειτουργεί η Δημοκρατία στη χώρα.
- Δεν έχουμε δει τίποτε ακόμη απ' όσα φριχτά οσονούπω έρχονται.
Είναι άμεση κι απόλυτη ανάγκη η ριζική αλλαγή του πολιτεύματος προς νέο ουσιαστικά δημοκρατικότερο με άμεση κι ενεργή συμμετοχή των πολιτών κατά το πρόσφατο ισλανδικό παράδειγμα».

Και

«19. Ο/Η **manu** έγραψε:

Και βέβαια είναι μετέωρο το ερώτημα. Έλεος πια με τις οικογένειες!!! Αχ Ελλάδα! Αν μάθαμε κάτι από αυτή την ιστορία είναι ότι τα "παιδιά" ωριμάζουν γρήγορα πια. Και η οικογένεια δεν μπορεί να κάνει πολλά. Καλώς ήρθατε στον 21ο αιώνα. Γιατί κανείς δεν αναρωτιέται για τις οικογένειες των αστυνομικών που τους βασάνισαν; Τα δικά τους χέρια και κόμπλεξ ποιοι τα όπλισαν; Οι δικές τους οικογένειες πού ήταν; Από ποια ηλικία και μετά, μπορεί να θεωρείται ο καθένας υπεύθυνος για τις πράξεις του;».

Η κατευθυνόμενη λογική θέλει τα «παιδιά των βορείων προαστίων» να παίρνουν τα όπλα για να διασκεδάσουν την ανία τους, καθ' όσον «τα έχουν όλα». Όμως, «τα είχε όλα» και ο κόμης Μιραμπό στη Γαλλία του 1789, όταν επέβαλε τον «όρκο του σφαιριστηρίου» και πρώτος σήκωσε μπαϊράκι ενάντια στον Λουδοβίκο ΙΣΤ'. «Τα είχε όλα» και ο δούκας της Ορλεάνης που μετέτρεψε τους απέραντους κήπους του σε άσυλο των διαδηλωτών, τον ίδιο καιρό. Και «όλα τα είχε» ο δημοσιογράφος Ντεμουλέν που καλούσε «στα όπλα» τα πλήθη, τα οποία τελικά κυρίευσαν την Βαστίλλη.

Πατέρα ραβίνο και πλούσιο δικηγόρο είχε ο Καρλ Μαρξ, πατέρα εργοστασιάρχη ο Φρίντριχ Έγκελς που συνέγραψαν το κομμουνιστικό μανιφέστο στα 1848. Τσιφλικάς ήταν ο πατέρας του Μιχαήλ Αλεξάντροβιτς Μπακούνιν που ίδρυσε τον αναρχισμό και πήρε τα όπλα όπου υπήρχε εστία αναταραχής στην εποχή του. Πρίγκιπας, ο Πέτρος Κροπότκιν που θεμελίωσε επιστημονικά τον αναρχισμό διδάσκοντας:

«Ο νόμος της εξέλιξης της ανθρωπότητας είναι ο νόμος της προόδου. Το Κράτος είναι εμπόδιο στην εξέλιξη και μέλλει να καταργηθεί».

Είτε το θέλουμε είτε όχι, η επανάσταση συμβαδίζει με την καλή μόρφωση. Γι' αυτό κι ο Κοραής επιθυμούσε μορφωμένο λαό που θα οδηγιόταν στον ξεσηκωμό εναντίον των

Τούρκων.

Άσχετο: Πατέρας δυο παιδιών, το ένα νεογέννητο, είναι ο συγκάτοικος που πρόσφατα απολύθηκε από τη δουλειά του. Και η γυναίκα του, επιστημονική υπάλληλος επί δέκα χρόνια, βρήκε να την περιμένει το χαρτί της απόλυσης, μόλις επέστρεψε στη δουλειά της μετά την άδεια εγκυμοσύνης (ναι, ο νόμος, στην περίπτωσή της, το επιτρέπει). Αν πάρουν τα όπλα, δεν θα τους δικαιολογήσω. Όμως, και δεν θα απορώ «τάχα μου, γιατί το έκαναν;».

(protagon.gr, 7.2.2013)